

Wolny 20.09.22

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSCYPLINY NAUKI MEDYCZNEJ
Zastępca przewodniczącego

prof. dr hab. Marzenna Perdhorska-Okotów

Uniwersytet Medyczny w Lublinie
Wydział Lekarski
I Klinika Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji
Katedra Psychiatrii

20-439 Lublin ul. Głuska 1

tel. 81 748 73 07; e-mail: 1.klinika.psychiatrii@umlub.pl

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
BIURO RADY DYSCYPLINY
NAUKI MEDYCZNEJ

wol. 09-09-2022

L. dz. RN-BM/ 1386

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Hanna Karakuła-Juchnowicz
Kierownik
I Kliniki Psychiatrii, Psychoterapii i Wczesnej Interwencji
Katedry Psychiatrii
Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
ul. Głuska 1, 20-439 Lublin
Tel. 81-748 73 07
e-mail: hannakarakułajuchnowicz@umlub.pl

Lublin, 24.08.2022

Uniwersytet Medyczny
we Wrocławiu

RPW/13657/2022 P
Data: 2022-09-02

Recenzja w postępowaniu habilitacyjnym dotycząca osiągnięcia naukowego oraz dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr n. med. Moniki Szewczuk-Bogusławskiej

W wykonaniu uchwały nr 470/IV/2022 Rady Dyscypliny Nauki Medycznej Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu z dnia 28 kwietnia 2022 roku powołującego mnie w charakterze recenzenta w skład komisji habilitacyjnej w sprawie przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr n. med. Moniki Szewczuk-Bogusławskiej w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medyczne, przekazanego mi pismem Przewodniczącej Rady Dyscypliny Nauki Medyczne prof. dr hab. Agnieszki Haloń z dnia 23.06.2022 r., przedkładam ocenę osiągnięć naukowych Habilitantki z **pozytywnym wnioskiem co do spełnienia przez niego wymagań** określonych w art. 219 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 poz. 478 z późn. zm.).

Oceny dokonano na zlecenie Rady Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

Przedmiotem postępowania jest wniosek dr n. med. Moniki Szewczuk-Bogusławskiej z dnia 6.12.2021 r. do Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Recenzja zawiera ocenę osiągnięcia naukowego kandydatki na podstawie wymogów określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z dnia 20 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2021 poz. 478 z późn. zm.).

Ocena została sporządzona na podstawie przedłożonej dokumentacji, która obejmuje:

1. Wniosek z dnia 6.12.2021 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki medycyny i nauki o zdrowiu w dyscyplinie nauki medycyny
2. Dane wnioskodawcy,
3. Kopię odpisu dyplomu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk medycznych
4. Autoreferat (w języku polskim), zawierający omówienie jednotematycznego cyklu publikacji pod zbiorczym tytułem: **„Samouszkodzenia niesamobójcze i zachowania samobójcze u młodzieży z zaburzeniami zachowania”**
5. Wykaz osiągnięć naukowych stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dziedziny
6. Kopie 3 publikacji naukowych wchodzące w skład cyklu wskazane jako osiągnięcie naukowe
7. Oświadczenia współautorów prac o indywidualnym wkładzie w publikacje wskazanych jako osiągnięcie naukowe
8. Informacje naukometryczne.

Dane biograficzne

Dr n. med. Monika Szewczuk-Bogusławska ukończyła w 1996 roku Wydział Lekarski Akademii Medycznej im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, uzyskując tytuł lekarza medycyny. W roku 2000 otrzymała natomiast dyplom pierwszego stopnia specjalizacji w zakresie psychiatrii. Tytuł doktora nauk medycznych w zakresie medycyny uzyskała w roku 2005 na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Badanie szybkości oksydacji sparteinowo-debryzochinowej u pacjentów z zaburzeniami depresyjnymi”, której promotorem był prof. dr hab. Andrzej Kiejna. W roku 2006 zdobyła tytuł specjalisty w dziedzinie psychiatrii, a w 2011 – dyplom specjalisty w dziedzinie psychiatrii dzieci i młodzieży.

Od 2008 roku Habilitantka jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze i Klinice Psychiatrii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, kierowanej obecnie przez prof. dr hab. Joannę Rymaszewską, w której wcześniej pracowała jako asystent.

Ocena osiągnięcia habilitacyjnego

Dr n. med. Monika Szewczuk-Bogusławska przedstawiła jednotematyczny cykl 3 publikacji oryginalnych z pierwszym autorstwem wchodzących w skład osiągnięcia naukowego pt. **„Samouszkodzenia niesamobójcze i zachowania samobójcze u młodzieży z zaburzeniami zachowania”**. Wybór tematu pracy wskazuje na konsekwentne poszerzanie zainteresowań naukowych Habilitantki, skutkujące otwieraniem się na nowe kierunki badań. Początkowo jej zainteresowania badawcze dotyczyły przede wszystkim farmakoterapii, czego wynikiem była jej

rozprawa doktorska oraz współtworzenie monografii „Farmakogenetyka w psychiatrii”. Następnie Habilitantka skupiła się na medycynie psychosomatycznej, co zaowocowało publikacjami i wystąpieniami konferencyjnymi poświęconymi omdleniom wazowagalnym i zespołowi jelita drażliwego. Dodać jednak należy, że w obu wspomnianych etapach łączyło się z podejmowaniem tematyki zaburzeń depresyjnych. Po uzyskaniu dyplomu specjalisty psychiatrii dzieci i młodzieży w 2011 roku, Habilitantka przekierowała swoje zainteresowania w kierunku problematyki samouszkodzeń w grupie młodzieży z zaburzeniami zachowania, która od tej pory konsekwentnie znajduje odzwierciedlenie w jej badaniach.

Swój warsztat naukowo-badawczy i umiejętność prowadzenia badań zdobywała w Katedrze i Klinice Psychiatrii Uniwersytetu Medycznego (d. Akademii Medycznej) im. Piastów Śląskich – niezwykle prężnego i uznanego w kraju i na świecie ośrodka naukowego.

W skład przedstawionego do recenzji **cyklu 3 publikacji** (w tym sumaryczny **impact factor = 10,079, MNiSW = 270 punktów**), składającego się na osiągnięcie naukowe weszły następujące prace:

1. **Monika Szewczuk-Bogusławska**, Małgorzata Kaczmarek-Fojtar, Ahmed A. Moustafa, Justin Mahlberg, Dorota Frydecka, Anna Oleszkowicz, Olga Bąk, Błażej Misiak. Assessment of the frequency criterion for the diagnosis of non-suicidal self-injury disorder in female adolescents with conduct disorder. *Psychiatry Research*, 2018, 267, 333-339. [IF=2,208; MNiSW=30]; praca oryginalna
2. **Monika Szewczuk-Bogusławska**, Małgorzata Kaczmarek-Fojtar, Agnieszka Adamska, Dorota Frydecka, Anna Oleszkowicz, Błażej Misiak. Assessment of the association between non-suicidal self-injury disorder and suicidal behaviour disorder in females with conduct disorder. *BMC Psychiatry*, 2021, 21(1), 172. [IF=3,630; MNiSW=100]; praca oryginalna
3. **Monika Szewczuk-Bogusławska**, Małgorzata Kaczmarek-Fojtar, Joanna Halicka-Masłowska, Błażej Misiak. Self-injuries and their functions with respect to suicide risk in adolescents with conduct disorder: Findings from a path analysis. *Journal of Clinical Medicine*, 2021, 10(19), 4602. [IF=4,241; MNiSW=140]; praca oryginalna

Wybór tematu cyklu prac, którego celem badawczym była szeroko pojęta analiza uszkodzeń niesamobójczych i zachowań samobójczych u młodzieży z zaburzeniami zachowania uważam za trafny, aktualny, wpisujący się w światowy nurt badań dotyczących uwarunkowań i konsekwencji narastającej fali zaburzeń psychicznych w grupie młodzieży. Brak wystarczającej wiedzy na ten temat implikuje wciąż niewystarczającą skuteczność metod profilaktyczno-terapeutycznych.

Cykl publikacji, wchodzących w skład przedstawionego mi do recenzji osiągnięcia naukowego, stanowi tematycznie zwartą całość.

W artykule otwierającym cykl publikacji (Szewczuk-Bogusławska M, Kaczmarek-Fojtar M, Moustafa AA, Mahlberg J, Frydecka D, Oleszkowicz A, Bąk O, Misiak B. Assessment of the frequency criterion for the diagnosis of non-suicidal self-injury disorder in female adolescents with conduct disorder. *Psychiatry Research*, 2018, 267, 333-339), autorzy badali trafność diagnostyczną kryterium częstotliwości samouszkodzeń niesamobójczych u dziewcząt z zaburzeniami zachowania w oparciu o psychopatologię i poziom funkcjonowania. Aktualnie proponowane w DSM-5 kryterium dla NSSI (tj. 5 dni w ciągu ostatniego roku, kiedy dana osoba dokonuje samookaleczeń) jest zbyt niskie i w związku z tym może prowadzić do zbyt częstego rozpoznawania samouszkodzeń niesamobójczych oraz stygmatyzacji osób ich dokonujących. Wyniki uzyskane w omawianym badaniu dostarczają dowodów wspierających potrzebę modyfikacji kryterium częstotliwości dla NSSI, tj. jego podwyższenie do co najmniej 8 dni w ciągu minionego roku. Jako oryginalne osiągnięcie pracy Habilitantka wskazuje określenie nowego kryterium częstotliwości w proponowanej kategorii diagnostycznej samouszkodzeń niesamobójczych, dodając, iż jest to pierwsze tego typu badanie przeprowadzone w grupie pacjentów z zaburzeniami zachowania.

Celem drugiej z wymienionych prac (Szewczuk-Bogusławska M, Kaczmarek-Fojtar M, Adamska A, Frydecka D, Oleszkowicz A, Misiak B. Assessment of the association between non-suicidal self-injury disorder and suicidal behaviour disorder in females with conduct disorder. *BMC Psychiatry*, 2021, 21(1), 172), była ocena zależności pomiędzy samouszkodzeniami niesamobójczymi z kryterium częstotliwości określonym w poprzedniej pracy (tj. co najmniej 8 dni w ciągu minionego roku) a próbami samobójczymi zdefiniowanymi zgodnie z klasyfikacją DSM-5 u dziewcząt z zaburzeniami zachowania. Wyniki osiągnięte w prezentowanym badaniu pozwoliły stwierdzić, iż:

- diagnoza samouszkodzeń niesamobójczych ze zmodyfikowanym kryterium częstotliwości stanowi czynnik predykcyjny zaburzenia samobójczego w badanej grupie, natomiast liczba dokonanych samouszkodzeń zarówno w ciągu minionego roku i życia pacjentki bez spełnienia innych kryteriów diagnostycznych samouszkodzeń niesamobójczych nie stanowi czynnika predykcyjnego;
- współwystępujące objawy depresyjne odgrywają ważną rolę, ponieważ w przeciwieństwie do innych badanych zmiennych okazały się predyktorem zaburzenia samobójczego w badanej grupie.

Oryginalne osiągnięcie powyższej pracy stanowi dokonanie oceny związku pomiędzy samouszkodzeniami a próbami samobójczymi na podstawie nowych, proponowanych kategorii diagnostycznych oraz poszerzenie dowodów na temat zasadności zastosowania nowego kryterium częstotliwości samouszkodzeń niesamobójczych w grupie pacjentów z zaburzeniami zachowania. Jednocześnie, wyniki badania wykazują celowość utworzenia kategorii diagnostycznej

„samouszkodzenia samobójcze” w nowych klasyfikacjach zaburzeń psychicznych w kontekście ich związku z zaburzeniem samobójczym. Rozpoznanie samouszkodzeń niesamobójczych u młodzieży pozwoliłoby na identyfikowanie grup ryzyka, podejmowanie wczesnych interwencji terapeutycznych i – co za tym idzie – zapobieganie próbom samobójczych.

W ostatniej pracy (Szewczuk-Bogusławska M, Kaczmarek-Fojtar M, Halicka-Masłowska J, Misiak B. Self-injuries and their functions with respect to suicide risk in adolescents with conduct disorder: Findings from a path analysis. Journal of Clinical Medicine, 2021, 10(19), 4602), ocenie poddano funkcję samouszkodzeń jako czynnika wpływającego na zachowania samobójcze w grupie pacjentów z diagnozą zaburzeń zachowania. Wyniki przeprowadzonego badania wskazują dwie funkcje samouszkodzeń, a mianowicie „przerywanie stanu dysocjacji/odzyskiwanie uczuć” oraz „zapobieganie samobójstwu”, jako zmienne mogące wpływać na wystąpienie prób samobójczych u młodzieży z zaburzeniami zachowania. Dodatkowo, obie wymienione funkcje mogą stanowić czynnik ryzyka przewlekłego przebiegu samouszkodzeń niesamobójczych. Potwierdzenie roli specyficznych funkcji samouszkodzeń jako czynników wpływających na związek samouszkodzeń i prób samobójczych w grupie młodzieży z zaburzeniami zachowania – po raz pierwszy opublikowane w tej grupie pacjentów – to oryginalne osiągnięcie niniejszej pracy. Ma to swoje znaczenie praktyczne, ponieważ identyfikacja tych funkcji może pomóc we wczesnym wykrywaniu osób szczególnie narażonych na wystąpienie próby samobójczej oraz w podejmowaniu działań zapobiegających samobójstwom u młodzieży.

Z załączonych oświadczeń Habilitantki oraz współautorów opublikowanych prac składających się na osiągnięcie naukowe wynika, że jej udział w powstaniu tych publikacji był znaczący: w każdym przypadku była pomysłodawcą badania, współtworzyła projekt badania i narzędzia badawcze, uczestniczyła w zbieraniu danych i tworzeniu bazy, a także w przygotowaniu i poprawianiu manuskryptu oraz akceptacji ostatecznej wersji pracy. Była ona pierwszym autorem wszystkich prac składających się na osiągnięcie naukowe.

Podsumowując:

Biorąc pod uwagę powyższe dane, wybór tematu badań dr Moniki Szewczuk-Bogusławskiej należy ocenić wysoko ze względu na jego aktualny i praktyczny charakter. Należy podkreślić szerokie ujęcie problematyki obejmujące zarówno doprecyzowanie kwestii kryterialno-diagnostycznych NSSI, poszukiwanie czynników ryzyka zachowań samobójczych wśród młodzieży z zaburzeniami zachowania, co może mieć praktyczne zastosowanie we wczesnym wykrywaniu osób szczególnie narażonych na wystąpienie próby samobójczej oraz podejmowanie działań zapobiegających samobójstwom u młodzieży.

Artykuły wchodzące w skład osiągnięcia naukowego zostały opublikowane w zagranicznych czasopismach indeksowanych z tzw. listy filadelfijskiej.

Dane bibliometryczne dotyczące cyklu publikacji wchodzącego w skład osiągnięcia naukowego dają podstawy do jego uznania za w pełni wystarczający, stanowiąc oryginalny wkład do współczesnej wiedzy na temat samouszkodzeń nie samobójczych.

Ocena dorobku naukowego

Dr n. med. Monika Szewczuk-Bogusławska jest przykładem osoby, która konsekwentnie i z determinacją podąża wytyczoną drogą rozwoju zawodowego, kontynuując, ale także rozwijając i poszerzając nurt swoich zainteresowań naukowych od momentu uzyskania tytułu specjalisty psychiatrii dzieci i młodzieży w kierunku badań dotyczących samouszkodzeń niesamobójczych w grupie młodzieży z zaburzeniami zachowania. Zdecydowana większość prac Habilitantki została opublikowana po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych, co pozwala stwierdzić, że w tym okresie znacznie powiększyła swój dorobek naukowy (w zakresie artykułów pełnotekstowych – ponad dwukrotnie)

Habilitantka, zgodnie ze złożonymi przez siebie informacjami naukowymi oraz analizą bibliometryczną na dzień 4.11.2021 roku była współautorką 19 rozdziałów w monografiach naukowych oraz pierwszą autorką lub współautorką 28 artykułów (bez publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego) o łącznym IF 30,879 (609 punktów MNiSW). Sumaryczny IF wszystkich publikacji Habilitantki na dzień złożenia dokumentów wynosi **40,958** (po uzyskaniu stopnia naukowego doktora 40,011).

Prace te publikowane w większości w liczących się w rankingach czasopismach polskich i zagranicznych, stanowią wkład we współczesną wiedzę. Z przedstawionego wykazu osiągnięć wynika, że przed doktoratem wszystkie artykuły były opublikowane w czasopismach polskich, a po doktoracie 7 artykułów zostało opublikowanych w czasopismach polskich, a 12 w zagranicznych + 3 z cyklu stanowiącego osiągnięcie naukowe. Liczba cytowań w Web of Science wynosiła 144, a Indeks Hirscha na dzień 4.11.2021 - 6.

Należy podkreślić potencjał naukowy Habilitantki biorąc pod uwagę wartość bibliometryczną opublikowanych prac: przed uzyskaniem stopnia doktora IF 0,947, po uzyskaniu stopnia doktora: 40,011, w tym bez cyklu 29,932.

Dr n. med. Monika Szewczuk-Bogusławska brała udział w projektach naukowych realizowanych ze środków krajowych. Jeszcze przed uzyskaniem stopnia doktora Habilitantka była kierownikiem projektu KBN „Porównanie wartości klinicznej fenotypu oksydacji badanej testem sparteinowym i genotypowania układu cytochromu CYP2D6 u pacjentów z rozpoznaniem zaburzeń depresyjnych” oraz projektu w ramach działalności statutowej „Badanie szybkości oksydacji

sparteinowo-debryzochinowej i acetylacji sulfadymidynowej z równoczesnym monitorowaniem poziomu leku w surowy u pacjentów z rozpoznaniem depresji, a po uzyskaniu stopnia doktora – również projektu w ramach działalności statutowej – „Ocena nasilenia objawów lęku, depresji i dysocjacji u pacjentów z rozpoznaniem omdleń wazowagalnych” (wszystkie projekty zostały zrealizowane).

Dr n. med. Monika Szewczuk-Bogusławska była aktywną uczestniczką 40 konferencji, z czego 19 miało charakter międzynarodowy (po uzyskaniu stopnia doktora – 35 konferencji, w tym 18 międzynarodowych). Jej udział zwieńczony został publikacją 23 abstraktów i plakatów, których była współautorką. Wygłosiła ona również 17 wykładów, których była autorką.

W ramach aktywności poza swoim miejscem pracy, Habilitantka podejmowała współpracę i aktywność naukową w swojej macierzystej uczelni (Wydział Nauk o Zdrowiu UM), Uniwersytetu Wrocławskiego (Wydział Psychologii), a także w dwóch instytucjach zagranicznych: Western Sydney University (Marcs Institute for Brain and Behaviour & School of Psychology) oraz Lund University (Department of Cardiology, Department of Clinical Sciences). W każdym przypadku współpraca zaowocowała publikacjami z IF oraz punktami MNiSW.

Habilitantka jest autorką 23 recenzji, w tym 6 dla uznanych czasopism zagranicznych: 1 dla BMC Psychiatry, 1 dla Journal of Clinical Medicine, 4 dla Journal of Affective Disorders.

Podsumowanie dotyczące oceny dorobku naukowego

Dorobek naukowy, obejmujący osiągnięcie naukowe w postaci jednotematycznego cyklu publikacji pt. „Samouszkodzenia niesamobójcze i zachowania samobójcze u młodzieży z zaburzeniami zachowania” oraz pozostałe prace spoza cyklu habilitacyjnego, uznaję za znaczący i nowatorski. Aktywność naukowa dr n. med. Moniki Szewczuk-Bogusławskiej, przejawiająca się publikacjami, aktywnym uczestnictwem w zjazdach i kongresach międzynarodowych, realizacji projektów krajowych, w pełni pozwalają uznać, iż od czasu uzyskania stopnia doktora nauk medycznych jej dorobek naukowy stanowi znaczny i oryginalny wkład w rozwój medycyny. Zgodnie z art. 219 ust.1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która wykazuje się istotną aktywnością naukową, wnosząc znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny. Z przedstawionej przez dr n. med. Monikę Szewczuk-Bogusławską dokumentacji można wywieść wnioski, że **ta ustawowa przesłanka została spełniona.**

Ocena działalności dydaktycznej

Działalność dydaktyczna Habilitantki obejmuje różnorodne aktywności:

Jest autorką rozdziałów w pozycjach dydaktyki akademickiej: „Wybrane zagadnienia z psychiatrii: skrypt dla studentów (2 rozdziały) oraz „Psychiatria: podręcznik akademicki” (9 rozdziałów) wydaną przez jej macierzystą uczelnię.

W latach 2018-2019 kierowała kursami specjalizacyjnymi dla lekarzy dotyczącymi problemów psychiatrii dzieci i młodzieży.

Była promotorem pomocniczym trzech przewodów doktorskich.

Na uwagę zasługuje fakt dużej aktywności w przybliżaniu wiedzy z dziedziny psychiatrii, zwłaszcza w swoim regionie. Brała udział w audycjach telewizyjnych, radiowych i internetowych, dwukrotnie wystąpiła na Dolnośląskim Festiwalu Nauki i wielokrotnie wygłaszała wykłady popularyzujące naukę m. in. dla instytucji samorządowych, wychowawczych, opiekuńczych, w tym np. cykl wykładów „Zaburzenia lękowe i depresyjne u dzieci i młodzieży” we współpracy z Kuratorium Oświaty we Wrocławiu.

Aktualnie zajmowane stanowisko adiunkta pozwala także domniemywać, że na jakimś etapie swego życia zawodowego prowadziła także zajęcia dydaktyczne ze studentami różnych kierunków medycznych, choć w autoreferacie nie ma o tym wzmianki.

Aktywność dydaktyczna dr n. med. Moniki Szewczuk-Bogusławskiej została doceniona poprzez przyznanie jej Medalu Edukacji Narodowej w 2018 r.

Ocena działalności organizacyjnej:

Habilitantka jest członkiem zwyczajnym Polskiego Towarzystwa Psychiatrycznego oraz Polskiego Towarzystwa Terapii Poznawczej i Behawioralnej Dzieci, Młodzieży i Rodzin.

Była przewodniczącą Komitetu Organizacyjnego XXV Ogólnopolskiej Konferencji Psychiatrów Dzieci i Młodzieży, a także członkiem komitetów naukowych 6 konferencji (w tym 3 międzynarodowych).

Realizując cele organizacyjne współpracuje z Urzędem Marszałkowskim, Urzędem Miasta Wrocławia oraz Dolnośląskim Urzędem Wojewódzkim. Od 2016 r. pełni funkcję konsultanta wojewódzkiego w dziedzinie psychiatrii dzieci i młodzieży, angażując się w organizację systemu opieki psychiatrycznej dla dzieci i młodzieży.

Przedstawiła stanowiska eksperckie z dnia 9.04. 2018 r. w sprawie zasadności wydawania zgód na finansowanie ze środków publicznych produktu leczniczego Intuniv (guanfacyna) dla Agencji Oceny Technologii Medycznych i Taryfikacji.

Podsumowanie

Dr n. med. Monika Szewczuk-Bogusławska spełnia warunki potrzebne do uzyskania stopnia doktora habilitowanego. Jej dorobek naukowy jest wartościowy, czego wyrazem są liczne publikacje w renomowanych czasopismach, co ma swoje odzwierciedlenie w zadawalających parametrach bibliograficznych. Wyniki przeprowadzonych badań mają nie tylko wartość naukową, ale – co także istotne – mogą znaleźć swoje praktyczne implikacje.

Podkreślenia wymaga konsekwencja Habilitantki w rozwoju badań w ramach jednego, wiodącego kierunku od roku 2011, po okresie twórczych poszukiwań. Można się spodziewać, że kolejne lata jej pracy zaowocują dalszym interesującym dorobkiem naukowym.

Dr n. med. Monika Szewczuk-Bogusławska posiada doświadczenie w zakresie kierowania projektami badawczymi, niezbędne umiejętności dydaktyczne i organizacyjne, które na pewno okażą się pomocne, gdy jako samodzielny pracownik naukowy będzie kierować zespołami badawczymi, promować nowych doktorantów i szkolić młode kadry przyszłych naukowców.

Dotychczasowy dorobek naukowy, umiejętności dydaktyczne i organizacyjne oraz wartość poznawcza jednotematycznego cyklu 3 publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego pt. „Samouszkodzenia niesamobójcze i zachowania samobójcze u młodzieży z zaburzeniami zachowania” w mojej ocenie **są wystarczające i spełniają kryteria wymagane dla przewodów habilitacyjnych** określone w Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.).

Nie mam wątpliwości, że samodzielność naukowa dr n. med. Moniki Szewczuk-Bogusławskiej przyniesie dalszy rozwój jej dorobku i właściwe rozłożenie akcentów w pracy naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej.

Na tej podstawie przedkładam **wniosek o dopuszczenie dr n. med. Moniki Szewczuk-Bogusławskiej do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.**

Prof. dr hab. n. med. i n. o zdr. Hanna Karakuła-Juchnowicz

Kierownik
Kliniki Psychiatrii, Psychoterapii
i Wczesnej Interwencji
Katedry Psychiatrii
Uniwersytetu Medycznego w Lublinie
prof. dr hab. n. med. Hanna Karakuła-Juchnowicz

